

Miljevc

God. XXIII.,

USKRS 1998.

BR. 1 (16)

naš je
oži je
omika
Ivala
et go-
je u
e.
upija
nicu
zimo
bileja
godi-
i pri-
je na
vojih
nijeti
rota,
ivost,

n va-

blag-
svim
l bili,
ljima
elujal

ik
ušić

O USKRSU

O Uskrsu bilo, kad ustade Spas,
Od zlata drhće ravnina,
Kroz uzduh lijeva zvona se glas
U slavu Božjeg Sina.

Svuđ naoko sveti pokoj i mir,
Sad gle iz pitomih sela
Na puteve vrvi šir i šir
Hrvatica povorka bijela.

Na puteve vrvi hrvatski puk,
Sve radosno obraz mu blista,
Zvonova seoskih slijedeći zvuk
Pobrzala sujetina čista.

AUGUST ŠENOVA

Caravaggio: *Polaganje Krista u grob*

MILJEVCI • župski list župe Miljevci • 22324 Drinovci

Izdavač:

Župski ured Miljevci, 22324 Drinovci

Glavni i odgovorni urednik:

fra Ante Vukušić, župnik
Tel.: (022) 82-055

Urednički kolegij:

Boris Dželalija, Miroslav Ivić, Dijana Malenica,
Josip Pilić, fra Šime Samac, fra Ante Vukušić

Grafički urednici:

Ivana Tomićić, Ante Sinovčić
List izlazi povremeno, uz dopuštenje crkvenih i redovničkih poglavara.

Rukopisi i slike:

ne vraćaju se

Narudžbe, priloge i doprinose slati na adresu:

List župe Miljevci
22324 Drinovci

Naslovna stranica:

akad. sl. Mladen Veža, Zagreb

Kunski račun: Župa Imena Isusova Miljevci,

22324 Drinovci

ZAP - Drniš br. 34610-672-154

List se uzdržava dragovoljnim priložima vjernika

Tisak:

Slobodna Dalmacija

MILJEVCI

L I S T Ž U P E M I L J E V C I

God. XXIII.,

USKRS 1998.

br. 1(16)

Dragi moji Miljevčani!

*M*ilost Gospodina Isusa Krista ljubav Boga Oca i zajedništvo Duha Svetoga neka bude sa svima vama! (2Kor 13,13)

Nakon 13 godina ponovno imamo naš župski list »Miljevci«. U tih proteklih trinaest godina mnogo se toga dogodilo i promijenilo na Miljevcima. Činjenica je da nas danas ima manje na Miljevcima i da nas je sve više izvan Miljevaca, diljem lijepe naše Domovine i cijelog svijeta.

Zato smo ponovno pokrenuli naš župski list, da nas sve skupa poveže, i informira o Miljevcima, Miljevcanima i napose o našoj župnoj zajednici.

Svakako treba napomenuti da uz radosti koje su se dogodile na našem području, u ovo proteklo vrijeme, dogodile su se i teškoće, žalosti...

Teška situacija nametnuta Domovinskog rata i okupacija naših Miljevaca od 29. prosinca do 21. lipnja 1992. od srbočetnika. Za vrijeme okupacije smo morali bježati, a neki su

ostali na svojim ognjištima. Na žalost, svi nisu doživjeli radost oslobođenja Miljevaca, jer su neki ubijeni, a neki su umrli. Kako je bilo onima koji su ostali pod okupacijom srbočetnika, najbolje govori izjava jedne žene koja veli: »Više sam za to vrijeme promijenila loga nego stari zec.« To je bio naš križni put, to je bila naša kalvarija.

Rat je iza nas, ali je ostavio u nama i u našim selima tragove mržnje, nasilja, uništenja, razaranja, straha...

Mi smo se sretno vratili na naša vjekovna ognjišta od »stoljeća sedmog«. Hvala Bogu i našim hrabrim braniteljima, a osobito onima koji su dali svoje živote za oslobađanje Miljevaca.

Sad je vrijeme obnove: duhovne i materijalne. Kuće su većinom obnovljene i ljepše..., a duhovno smo se obnavljali za vrijeme duhovne obnove koja je bila u našoj župi od 2. do 4. travnja ove godine. Također je došlo do promjene župnika u

našoj župi. Od 28. srpnja naš je župnik fra Ante Vukušić koji je zamijenio dosadašnjeg župnika fra Bernardina Vučića. Hvala fra Bernardinu što je devet godina navještao Evanđelje u zgodno i nezgodno vrijeme.

Ove godine naša biskupija šibenska slavi 700. obljetnicu osnutka. Također se nalazimo pred vratima Velikog jubileja 2000 godina kršćanstva. U godini smo Duha Svetoga za tu pripravu. Neka Duh Sveti izlije na sedam naših sela sedam svojih darova, da možemo donijeti plodove Duha, a to su: dobrota, mir, ljubav, radost, strpljivost, blagost... (usp. Gal 5,22).

Pozivam vas i očekujem vašu suradnju i potporu.

Želim sretne uskrsne blagdane svim župljanima, svim Miljevcanima ma gdje god bili, dobroćiniteljima i čitateljima župskog lista »Miljevci« Aleluja! Aleluja! Aleluja!

Vaš župnik
fra Ante VUKUŠIĆ

ČEKANJE

(Mojoj majci)

- Kad će više, majo, doći kući ćaća? -
- nestrpljiv i pospan sin mate' upita.
- Pa, znaš, sinko, da se kasno vraća, -
- a sama misli: jama je crna i tajnovita.

*Zna sin dobro da ćaća ugljen kopa,
da zguren i znojan puni vagone,
da je mrak gust, a duboko do iskopa
i od pucnja mina da mu uši zvone.*

*Ponoć je blizu, a njega još nema,
jaketu i gaće, bičve mate' krpi;
odavno bi zaspala, a sad joj se ne drijema:
pogledava na sat, i čeka i - trpi.*

*Šuti i treperi karbidna svijeća
usred hladne zimske, nezvjesne noći,
od čekanja dugog umorna su dvoja pleća:
sin i mate' čekaju kad će ćaća doći.*

*Čekat će dugo, ko svakoga dana,
(čekat će ga i podgrijana jela),
čekat će ga i po vraćanju čobana,
po odlasku susjeda i svršetku prela.*

*Nestade svih jamskih utvara
otkad moga ćaće rudarstvo mine,
nema više miljevačkih rudara
ni rudarskih iskopa podno Promtne.*

Josip PILIĆ

Sveta se Crkva katolička i cijelo kršćanstvo nalazi u velikom trogodišnjem bdjenju za 2000. Kristov rođendan. Za taj veliki događaj našega spasenja pozvani smo na ispit naše kršćanske savjesti. Taj ispit zamišljen je kao sustavno i cjelovito preispitivanje našeg kršćeničkog odnosa prema osobama Presveto-ga Trojstva. Tako smo prošle godine na poseban način razmišljali o Kristu Otkupitelju i našem učeničkom odnosu prema Njemu. To se

Godina

razmišljanje nastavlja, ali ove godine dopunjuje trećom osobom Presv. Trojstva o Duhu Svetome, a sljedeće ćemo o Ocu Stvoritelju.

Kada govorimo o najvećoj tajni naše svete vjere, tada možemo reći da ipak najmanje znamo o trećoj božanskoj osobi, iako već dvije tisuće godina kršćanska zajednica, Crkva u Vjerovanju ispovijeda: »Vjerujem u Duha Svetoga, Gospodina i životvorca...«. Vjerujemo, dakle, u treću božansku osobu Duha Svetoga kojega je Isus od Oca poslao da on dovrši njegovo djelo. Vjerujemo u Duha koji je proroke nadahnjivao, u Duha po kojemu se Utjelovljenje dogodilo, u Duha koji je u utrobi Djevice Svetohranište za Sina pripravio, u Duha koji je po uskrslom apostolskom zboru snagu dao da započnu navješ-tati da je Isus mučen, umro, pokopan i da je uskrsnuo i na nebo uzišao.

Božja prisutnost

Ako se može reći da je poslije dolaska Duha Svetoga na Pracrkvu nastalo vrijeme Duha Svetoga, onda se ta istina i danas veoma jako osjeća, jer i danas se vjeruje da je Duh Sveti na djelu kao što je bio i u apostolsko vrijeme. Naše je da ga prepoznamo, da mu put pripravimo i da ga slijedimo. A on je prisutan u mnogim iskustvima po kojima dira naše srce, prosvjetljuje našu pamet i otvara nas za sveta Otajstva naše vjere. Posebno nas želi suobličiti slici Sina Njegova i učiniti nas sposobnima da možemo govoriti »Oče«.

Po snazi Duha Svetoga naš Gospodin Isus biva prisutan u vremenu i prostoru i tako se oživotvoruje djelo spasenja u nama. On nas otvara da slušamo riječ Božju, da živimo sakramentalnim životom, da osluškujemo znakove

vremena i pokušava u nama izgraditi hram za sebe da bi se u njemu mogao nastaniti i tako nas učiniti slobodnim ljudima (2 Kor 5,17). A u takvoj slobodi duha živjela je Blažena Djevica Marija kao najizvrsnija zaručnica Duha Svetoga. Ona mu je dopustila da od Nje Duh napravi najizvrsniji spo-

duha svetoga

menik Božje dobrote i ljubavi. Obuzeta Duhom Svetim, gdje god se pojavila pjevala je Njegovu pjesmu, pjevala je svoj »Velika...«. Taj pjev Duha Svetoga prepoznatljiv je kroz čistavu povijest Crkve od Marije do Majke Terezije kao znak Božje prisutnosti i kao zov na putu svetosti.

Ono što se čovjeku najgore može dogoditi jest zaborav Duha Svetoga. A to se događa po Zlomu (Sotoni) koji na nglukavije načine čini sve da nas udalji od Duha sputavajući nas okovima egoizma, oholosti, samodostatnosti i duhovnih bespuća. Tada sve i sav život postaje krik utopljenika koji je izgubio svaku nadu da će se domoći obale.

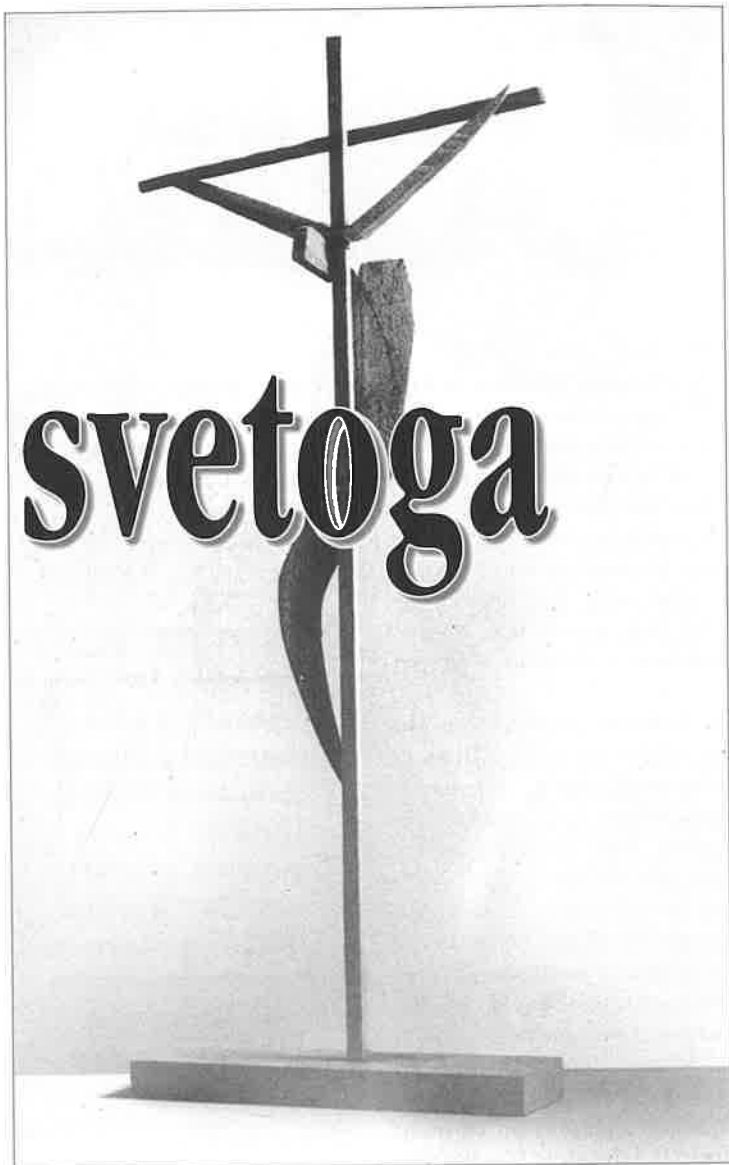
Isusovi darovi

Zaborav Duha jest zaborav sebe i smisla postojanja. On je dar Isusov nama, a On nas opet daruje svojim darovima; darom **mudrosti**, koji u nama budi volju i želju za božanskim, za vječnim; darom **razuma**, kojim otkrivamo božje naume s nama: darom **savjeta**, kojim stvaramo odluke da uvijek izaberemo dobro; darom **jakosti** kojim se suprotstavljamo svim kušnjama i napastima koje nas prate u našem duhovnom životu; darom **znanja**, kojim nepogrešivo razabiremo da Bog uvijek mora biti na prvome mjestu u našem životu; darom **po-božnosti**, kojim po molitvi uzdižemo svoj duh

do Boga i bližnjega; darom **straha Božjega**, kojim živimo istinsko povjerenje u veliko milosrđe Božje.

Dakle po darovima Duha Svetoga postajemo novi ljudi s novim odnosima i novim razmišljanjima, postajemo radikalno evandeoski. Na to nas upućuju razna iskustva kroz povijest Crkve. Zato nam valja drugovati s njime moleći nadasve za njegove darove po kojima postajemo životvorni i evandeoski djelotvorni u vjeri, nadi i ljubavi.

dr. fra Šime SAMAC

USKRS

Svetkovina uskrsnuća Kristova veoma je značajan dan za cijelo čovječanstvo, jer se na taj dan dogodilo najveće čudo ljudske povijesti. Ovim događajem pobijeden je najveći neprijatelj svega živoga, a to je smrt. Naš otkupitelj i brat Isus koji je bio umro i pokopan, uskrsnuo je od mrtvih.

Židovski poglavari su Isusa osudili na smrt, dali su ga izbičevati, mučiti i konačno razapeti na križ na kome je i umro. Ovu nam činjenicu prenose svjedoci, očevici, a mi je nalazimo napisanu u Sv. pismu. »Onaj koji je to vidio svjedoči i istinito je svjedočanstvo njegovo« (Iv 19,35). Nakon što su ga njegova majka Marija, učenik Ivan i nekoliko najvjernijih sljedbenika oplakali i pripremili za ukop, Josip iz Arimateje Isusovo mrtvo tijelo polažu u grob.

Isusovim pokopom bile su pokopane i gotovo sve nade njegovih učenika da je on Mesija i Otkupitelj. »A mi se nadamo da je on onaj koji ima otkupiti Izraela« (Lk 22,21), kažu dvojica učenika nepoznatom strancu na putu iz Jeruzalema prema Emausu. Evo je već treći dan da je mrtav, kažu oni. Događa se, dakle, ono što možda nitko, osim

njegove majke Marije, nije pravo vjerovao. U dan po suboti, rano ujutro, Marija Magdalena odlazi na grob i nalazi da je on prazan. »Uzeše Gospodina iz groba i ne znam

i na različite načine javljao učenicima živ, s njima razgovarao i poučavao ih, a osobito kada im je poslao Duha Svetoga koji ih je uveo u cijelu istinu, oni su bili čvrsto uvjereni da je Isus uskrsnuo i počeli su to javno propovijedati. Premda su im Židovi prijetili da ne smiju više govoriti o Isusu, i premda su ih zbog toga zatvarali, tukli i neke ubijali, oni su neustrašivo svjedočili činjenicu uskrsnuća pred svim narodom. »Toga Isusa, koga ste vi razapeli, uskrisi Bog! Mi smo tomu svjedoci« (Dj 2,32), kaže sv. Petar Židovima. Ljudi su masovno počeli vjerovati apostolima, prihvatili su njihovu nauku i dali se krstiti u ime Isusa Krista uskrsloga.

I mi smo povjerovali ovim svjedocima jer su oni vjerdostojni. Bili su spremni žrtvovati svoj vlastiti život za istinu Evanđelja, počevši od sv. Stjepana, prvomučenika, sv. Petra i sv. Pavla. Povjerovali smo i mnoštvu Kristovih sljedbenika kroz svu kršćansku povijest, onima koji su žrtvovali svoj život propovijedajući Evanđelje, onima koji su sve ostavili i pošli za Isusom, onima koji su se odriicali sebe da bi služili bratu čovjeku radi Boga. Povjerovali smo

***Ova istina Kristova
Evanđelja daje i
nama snagu i nadu
u našem životu.
Kao što je Krist,
pobijedivši smrt,
sam uskrsnuo na
novi život, tako će
i on i sve one koji u
njega vjeruju,
uskrisiti na novi
život.***

gdje ga staviše« (Iv 20,2), javlja ona apostolima. I dalje izvještava očevidac kako su se Petar i Ivan uputili na grob i našli onako kako im je Marija rekla. I oni su još smatrali da je Isusovo tijelo negdje odneseno. »Jer oni još ne upoznaje Pisma da Isus treba ustati od mrtvih« (Iv 20,9).

Kad se Isus nakon uskrsnuća, kroz 40 dana, više puta

Tiziano: *Kristovo uskrsnuće*

svima onima koji su na zemlji gradili kraljevstvo Božje, kraljevstvo ljubavi, mira i pravde. Uskrsli Krist, po svome Svetom Duhu, davao im je snagu.

Ova istina Kristova Evanđelja daje i nama snagu i nadu u našem životu. Kao što je Krist, pobijedivši smrt, sam uskrsnuo na novi život, tako će i sve one koji u njega vjeruju, uskrisiti na novi život. »Ja sam uskrsnuće i život; tko u mene vjeruje, ako i umre, živjet će! (Iv 11,25). Ima li utješnije istine od ove!? Ona nam kaže da smrt nema zadnju riječ i da nije konac života. Smrt je, doduše, jedna bolna činjenica, ali smo jedna epizoda: ona je prijelaz iz jednoga, ovozemaljskoga, u drugi, nebeski život.

Na groblju u njemačkom gradu Hannoveru ima jedan nadgrobni spomenik iz 1782. god., izgrađen od tvrdoga mramora, a na njemu je pisalo: »Ovaj je grob tako čvrsto sagrađen da ga nitko ne smije i ne može otvoriti.« Medutim, nekoliko desetljeća iza

toga u malu pukotinu je pripjelo sitno sjeme breze, izniklo i polako izraslo u stablo. Njzino korijenje je počelo rastvarati taj tvrdi, ali mrtvi mramor. Ovo je samo jedna slika snage života. U toj stalnoj borbi života i smrti na ovome svijetu život po Božjem planu ima zadnju riječ.

Čvrsta vjera u uskrsnuće Kristovo i u naše uskrsnuće poslije smrti daje nam snagu

da u ovome svijetu lakše podnosimo križeve koji su svakodnevni i sastavni dio čovjekova zemaljskog putovanja. Ona nam ujedno daje optimizam i radost koja bi trebala prožimati sav naš život i rad. Poput Kristovih apostola, trebamo i mi postati svjedoci Kristova uskrsnuća, da i drugi povjeruju i postignu život vječni.

Fra Žarko MARETIĆ

Zapisano slovo, riječ, rečenica, tekst jest dubina bogatstva gdje čovjek za sebe i drugoga spoznaje vrijednost ljudskog življenja. Prošla su mnoga ljudska vremena, ostali su mnogi zapisi, ali jedna knjiga davno napisana nikad ne gubi svoje bogatstvo. Uvijek je suvremena i aktualna. To je najčitanija i najviše prevedena knjiga koju je dao stvaralački genij čovječanstva. Njezine su riječi mnogima u najtežim situacijama davale utjehu i nadu. Svojim religioznim sadržajem ona je već kroz tisućljeća mnogima »odgajalište pravednosti«. Zove se Biblija. Posebnost je biblijskih tekstova da one koji ih čitaju i slušaju potiču na snažnije djelovanje. Njezini ulomci pružaju uvijek iznova povod za tijek misli i misaone povezanosti po kojima se kršćanska vjera može aktualizirati i dalje razvijati.

Što je, koja je to knjiga BIBLIJA?

Biblija je sveta knjiga kršćana. Napisali su je ljudi »potaknuti od Duha Svetoga«. Riječ »Biblija« uzeta je iz grčkog jezika, a znači »knjige«, jer se Biblija sastoji od mnogo različitih knjiga. Taj naziv preko latinskog ušao je u sve europske jezike. Često se ta zbirka naziva i Pismom, Svetim Pismom, Svetim knjigama. Biblija se dijeli na dva dijela: Stari i Novi zavjet, a tako se često i naziva. Knjige su nastajale u razdobljima od 13. stoljeća pr. Kr. do 2. st. po. Kr. Otvara se Knjigom Postanka, a završava po Kr. Otkrivenjem. U Starom zavjetu ima 46 knjiga, a u Novom zavjetu 27 knjiga, sveukupno 73 knjige.

Biblija je povijesna i doktrinarna jer sadrži objavu koju je

Koja je knjiga BIBLIJA?

Skidanje Isusa s križa

Bog otkrio ljudima svojim djelima i riječima. Donosi povijest našeg spasenja ili postupno razvijanje božanskog plana o otkupljenju. Najprije je bio sklopljen stari Savez između

Boga i Izraela kojega se Bog držao unatoč nevjernosti svoga izabranog naroda, zatim novi koji je otvoren svemu čovječanstvu gdje Isus Krist, Sin Božji, svojim životom i riječju,

to

svojim otkupljenjem, donosi čovjeku radost i sreću božanskog življenja.

Biblija je knjiga pojedinca, knjiga obitelji, knjiga zajednice. Nadasve, Biblija je knjiga mladih naraštaja, onih koji od života nešto traže i očekuju, koji žele graditi, a ne rušiti; graditi novi bolji svijet. Bog gradi svoj svijet, Božji svijet, ali ga ne gradi bez suradnje ljudi, ne gradi ga bez mene, tebe, svih nas. Biblija je upravo zato knjiga velikih poziva i velikih ostvarenja, knjiga velikih ljubavi i velikodušnosti. U srcu Biblije stoji Isus Krist, Krist obećan i iščekivan, Krist u svom temeljnom otajstvu, otajstvu utjelovljenja. »Samo je Biblija vječno mlada kao planinski potok koji teče tisuću godina. Nije samo ona najmlađa od svih knjiga, ona je i najnovija... Čovjek koji će pisati za tisuću godina već je u zakašnjenju prema njoj. To nije knjiga prošlosti, to je ogledalo koje nam odražuje sliku budućih vremena... osobno pismo koje je Bog upravo svakome od nas.« (Julien Green)

Božanska Pisma moraju postati dnevni »kruh života« koji ćemo uzimati sa stola riječi Božje kao što uzimamo Gospodinovo tijelo sa stola Tijela Kristova (DV 21). To je temelj danas, sutra i u budućee; temelj kršćanske vjere i života; riječ »koja ima moć da gradi i daje svima baštinu među posvećenima« (Dj 20,32).

Otkrij i uzmi i ti što ti se pruža, tu vodu života iz neiscrpne dubine bogatstva.

Fra Dragan NIMAC

Molitva pape Ivana Pavla II. za godinu Duha Svetoga, (1998), II. godinu pripreve za veliki Jubilej 2000.

Duše Sveti, preslatki goste srdaca, otkrij nam pravi smisao Velikoga Jubileja, i raspoloži nam duše da ga proslavimo s vjerom unadi koja ne vara, ljubavi koja ne traži plaću. Duše istine, koji istražuješ dubine Božje, Ti crkveno si pamćenje, njezino si proroštvo, privedi ljudstvo priznati Isusa Nazarećanina, slavnoga Gospodina, Spasitelja svijeta, vrhunsko ispunjenje povijesti.

(DOĐI DUŠE LJUBAVI I MIRA)

Duše stvoritelju, skriveni djelatniče Kraljevstva, snagom svojih svetaca povedi Crkvu da prijede prag novog tisućljeća da naraštajima koji dolaze ponese svjetlo spasonosne riječi. Duše svetosti, tvoj dah božanski pokreće svemir, dođi i obnovi lice zemlje. Potakni u kršćanima želju punoga jedinstva, da u svijetu djelotvorno budu znak i sredstvo bliskog sjedinjenja s Bogom i jedinstva svega roda ljudskoga.

(DOĐI DUŠE LJUBAVI I MIRA!)

Duše zajedništva, dušo i potporo Crkve, daj da bogatstvo službi i milosnih darova pridonese jedinstvu Tijela Kristova; neka se vjernici-laici, zavjetovani i zaređeni natječu u izgradnji jedinstvenoga Kraljevstva božjega.

Duše utjehe, neiscrpni izvore radosti i mira, potakni solidarnost prema onima u nevolji, osiguraj bolesnima njegu koja im treba, onima u kušnji ulij pouzdanje i nadu, u svima oživi i zauzimanje za bolju budućnost.

(DOĐI DUŠE LJUBAVI I MIRA!)

Duše mudrosti, koji diraš razum i srce, usmjeri razvoj znanosti i tehnike na službu životu, pravdi i miru. Oplodi dijalog s pripadnicima drugih religija, učini da se razne kulture otvore evandeoskim vrijednostima.

Duše života, po kome je Riječ tijelom postala u krilu Djevičinu, nauči nas u šutnji oslušivati, učini nas poučljivima poticajima tvoje ljubavi, uvijek spremnima razabrati znakove vremena što ih ti postavljaš na putove povijesti.

(DOĐI DUŠE LJUBAVI I MIRA!)

Nek ti je Duše ljubavi, s Ocem svemogućim i Sinom jedinorođenim hvala, slava i čast u vijeke vjekova Amen.

U povijesnim dokumentima i u predaji naroda Vuk Mandušić je opisan kao serdar, vojskovođa, »strašan« vojnik, po naravi plemenit, kao ratnik neustrašiv, kao vojskovođa omljubljen od svojih vojnika, a kao djelatelj plijena veoma moralan i pošten.

Bio je časnik visoke hrvatske nacionalne svijesti i čovjek kršćanskih vrлина koje su mu ulijevali visovački franjevci. Veliki je prijatelj visovačkog franjevca fra Nikole Ružića, koji ga je privolio da iz ličkog sandžakata prijeđe i na kliški te tako pomogne u oslobođenju prostora s lijeve strane rijeke Krke. Zbog toga čina zapovjednik mletačke vojske Ferdinand Scotti izdaje pohvalu fra Nikoli Ružiću u kojoj ga hvali zbog golemog sudjelovanja u oslobođanju Drniša i širih prostora i zbog toga što je Vuka Mandušića privolio da sudjeluje u istim borbama za oslobođenje.

Vuk Mandušić, rođen u selu Rupama, nadomak Visovcu bio je sigurno velik prijatelj visovačkih fratara, pa zato mu i sablja, kao dokaz hrabrosti i ljubavi, nalazi svoj smiraj u visovačkom samostanu.

Kula Mandušića u Rupama

NEUSTRAŠIVI VOJSKOVODJA

VUK (VUČINA) MANDUŠIĆ

(poginuo 31. srpnja 1648. g. kod kule ZEČEVO)

Iz povijesnih izvora sigurno je da je sudjelovao u raznim bitkama od Zadra, Šibenika, Drniša, Knina, u slobodanju Klisa i da je čak išao do Ključa u Bosni odakle se vratio s bogatim plijenim i doveo dosta turskih zarobljenika.

U pohodu na Drniš i Knin u veljači 1648. godine Vuk je jedan od zapovjednika hrvatskih postrojbi. Iste godine 1648. na 31. srpnja privolio ga je njegov sudrug, serdar Ilija Smiljanić, premda nije bio voljan da se suprotstavi velikoj turskoj vojsci koja se

vraćala od Biograda. Mala Vukova postrojba hrabro se borila, ali nije uspjela, a Vuk je upao u turske ruke i bio ubijen, a potom pokopan kod same kule Zečevo. Za njim je žalio ne samo generalni providur Leonardo Foscolo kao za najsposobnijim i najobljubljenijim zapovjednikom hrvatskih krajišnika nego i cijela mletačka pokrajina Dalmacija, koja ga je smatrala da je »soldato terribile« (strašan vojnik) za Turke.

Najvjerojatnije je da su cr-

nogorski plaćenici u mletačkoj vojsci na području Zadra prenijeli ratničke podvige Vuka Mandušića u pero Njegoša koji ga u »Gorskom vijencu« veliča i predstavlja kao uzor svojim Crnogorcima. Njegoš pjeva:

*»Mrki Vuče, podigni brkove,
da ti vidu toke na prsima,
da prebrojim zrna od pušaka
koliko ti toke izlomiše...«*

Dostojno je i pravedno sjetiti se takvog ratnika u prigodi 350. obljetnice njegove smrti, i dan njegove pogibelji zabilježiti, narodu lik njegov približiti, a vojsci ga za uzor staviti.

dr. fra Šime SAMAC

Sedamstota obljetnica Šibenske biskupije

(1298.-1998.)

U ime Božje Amen. Tako godine 1298., papa Bonifacije VIII., započinje bulu kojom određuje osnutak šibenske biskupije. Šibenska biskupija nastala je od Kninske, Trogirske i Skradinske biskupije. Početak jubilarne godine bio je na sam blagdan sv. Mihovila 28. rujna 1997. Svečanom procesijom i sv. misom koju je predvodio naš biskup Ante Ivas uz asistenciju drugih biskupa i svećenika iz cijele biskupije, te brojnih vjernika predstavnika svih župa naše biskupije. I naša je župa bila prisutna po predstavnicima koji su u narodnim nošnjama uveličali i molitvom se pridružili svečanom slavlju.

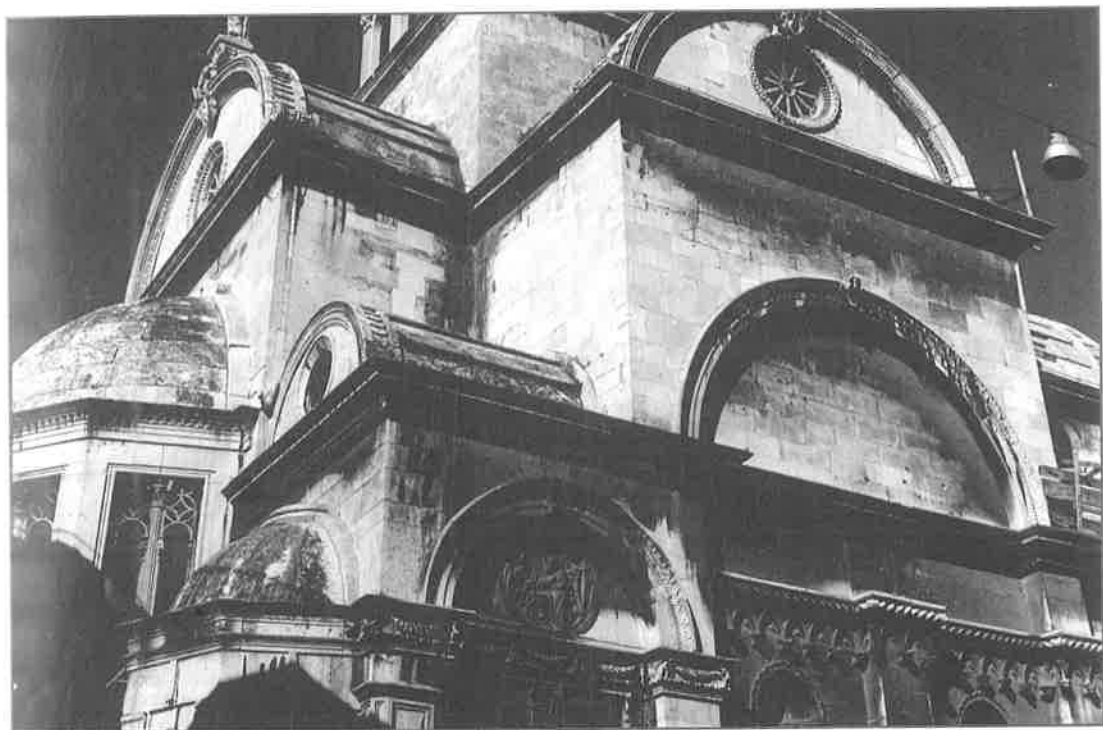
Neka nam i ovaj jubilej 700., obljetnice pomogne da se što bolje pripremi za 2000. jubilej kršćanstva.

Zaštitnik naše biskupije je sv. Mihovil arhangel, a Mihovil znači: Tko je kao bog.

Na zidinama grada Šibenika piše: »Mene ne štite ni visoke zidine, ni more koje me s obje strane okružuje, mene čini sigurnim u svako doba zaštita moga gospodara čiju sliku vidiš uklesanu u ovom kamenu«.

Iz šibenske biskupije potječe i naš prvi hrvatski svetac, sv. Nikola Tavelić.

Danas naša biskupija ima 73 župe. **Čestitamo.**

Promjena župnika u našoj župi

Dana 28. srpnja bila je primopredaja župe Miljevci između dosadašnjeg župnika fra Bernardina Vučića i novoimenovanog fra Ante Vukušića. Primopredaja je izvršena na Visovcu, jer župna kuća na Miljevcima nije bila još osposobljena za stanovanje.

Na primopredaji su prisustvovali delegati Šibenske biskupije i Franjevačke provincije, fra Ante Čavka, drniški dekan, u ime biskupa, a fra Ivan Čupić, visovački gvardijan, u ime provincijala. Fra Bernardinu hvala za uloženi trud kroz devet godina provedenih na Miljevcima kao župnik. Sada je župnik u Turjacima kod Sinja. Obnovio je, ostavio nove krovove na objema crkvama, spasio matice župe, otležao u kninskom zatvoru...

Hvala i sretno u Turjacima.

Novoimenovani župnik fra Ante došao je iz Afrike, gdje je šesnaest godina pridobivao ljude za Krista u državi Zair.

Rođom je iz Lišnjaka, župa Drniš.

Od preuzimanja župe pa do 14. siječnja ove godine živio je na Visovcu, a od tada prelazi u župnu kuću na Miljevcima.

Dostojno je i pravedno reći hvala našoj državi Hrvatskoj, što je obnovila župnu kuću i našoj Franjevačkoj provinciji, samostanu Visovac, što su kuću osposobili za stanovanje, iako još nije potpuno dovršena.

Miljevčani

Tužni su danas naši lijepi Miljevci. Zamro je život u njima. Nema glasa: ni smijeha, ni plača. Ipak, Bogu hvala, samo privremeno. Oživjet će ponovno naša stoljetna ognjišta, vratit će se miljevački naraštaji. Dragi moji zagrebački Miljevčani, svaki slučajni, zalutali i namjerni dolazak u Miljevence, uvjeren sam, zaželio je da ih barem još jednom pohodi. Kako ne bismo mi koje su iznjedrili Miljevčanke i Miljevčani, koji svoju miljevačku dušu ne mogu zamijeniti nijednom drugom! Zar nas ne zove zov Zdravomarije s Imena Isusova i Svetog Petra i Pavla u rana jutra i u predvečerja, zar ne čujemo svoje »miljevačko podne«, zar nas osluškivanje visovačkih zvona ne čini mirnijim i sretnijim?! Kako ne biti željan kruha ispod peke, sa zlatnom korom, što miriše suncem na kamenu, pečene janjetine s raznja s mirisom cvjetova i trava miljevačke visoravnji! Kako zaboraviti smreku, draču, divolozu, rašeljku... okus drinja, oskoruša, grožđa i smokava zavijanje bure i huk Roškog slapa?! Zar nije smisao odlaska u povratku?

Navikli smo odlaziti. Ali, Miljevece nikad nismo ostavljali. Oni su uvijek u nama, u srcima i dušama našim. Ako smo mi otišli iz Miljevaca, oni nikada nisu i nikada neće otići iz nas.

Gotovo na svim smo podnevnim (meridijanima) i uspo-rednicima (paralelrama). S nostalgijom se sjećamo naše pjesme »Ovo su ti braća Miljevčani!, koje lašun i motika rani«. No nije nam žao što nas motika i lašun ne hrane. Nama je ovako bolje, ali nismo sigurni da je i ljepše.

Draga nam je naša oskudica krša. Imamo se u njoj čime hvaliti, ponositi. Uvjerili su nas drugi da prvo što ponudimo – to su iskrenost, neposrednost i gostoljubivost, svakom dobronamjerniku dragom gostu i prijatelju – to je topla riječ i dobro vino...

Živjelo se na ovom prostoru od pamtivijeka. Ova kamena visoravan bila je uvijek poprište životne borbe običnog čovjeka, kmetova srednjovjekovnih hrvatskih velikaških rodova, ili kasnije slobodnih seljaka. Kad je riječ o životu tih ljudi sve do 17. st., moramo se zadovoljiti uopćavanjem. Tek u tom pismohranu mletački, ili bolje rečeno zadarske pismohrane otkrivaju ne samo imena tih ljudi nego i njihove životne teškoće.

Naše dvije rijeke privlačile su hrvatske velikaše...

Iz razdoblja 14. st. potječu dvije najznačajnije utvrde. To su Ključ (Ključice, Kjučić) iznad Cikole, grad hrvatske velikaške porodice Nelipića i Kamičak (Kamičac) iznad Krke, u blizini Roškog slapa, na rubi sela Brištani. Nijedan od ova dva grada nisu još arheološki istraženi.

U Kamičku gradu rodio se hrvatski velikan povijesti Juraj Utišinović, dvorjanin i bojovnik, pavlin i samostanski prior, biskup velikovarađinski, rizničar kralja Ivana Zapolje, vrstan državnik, vojvoda i vojskovođa, vrhovni sudac i stožerni crkveni dostojanstvenik, kardinal. U istom gradu rodio se i hrvatski ban (1506.-1508.) Marko Mišljenović, a, prema mišljenjima nekih povjesničara, i posljednji hrvatski kralj Petar Svačić. Dug bi bio popis poznatih Miljevčana. Spomenuo sam samo neke. A, najveće bogatstvo Miljevaca jesu njihovi ljudi, i živući, i mrtvi...

Poslije Drugog svjetskog rata radili su naši djedovi i očevi u rudnicima mrkog i boskitnog ugljena, u mlinicama, na »ekonomiji« hidrocentrali u Roškom slapu, u siromašnoj drniškoj industriji... Školovali su svoje kćeri i sinove koji su uglavnom svoj zavičaj napuštali. Uveli smo u svo-

u Zagrebu

je kamene kuće električne žarulje, gradili nove škole, asfaltirali putove, uveli vodovodne cijevi u dvorišta i kuće, uplaćivali za telefonske priključke kojima smo htjeli i željeli uspostaviti vezu jedni s drugima, sa svijetom. A potom – svaka je veza prekinuta. Pred barbarima kakve suvremeni civilizacijski svijet nije upoznao, pobjegli su gotovo svi od oko dvije tisuće žitelja iz naših 500-tinjak kuća.

Odajemo počast svima našim umrlima i poginulima u ovom ratu. Suosjećamo s njihovim najbližima. Suosjećamo sa zatočenicima kninskih i inih tamnica i svima koji su morali napustiti svoja ognjišta. Želimo da se svi oni i borci s prvih i ostalih crta sretno vrate odakle su i pošli. Zaš-

to smo danas ovdje? Da pomognemo Miljevcima, sebi. To je najkraći odgovor. Pomoć je potrebna kao nikad do sada. Ako pomognemo sami sebi, i drugi će nam pomoći. Pomognimo koliko budemo mogli. Što budemo više htjeli, više ćemo moći. Nemojmo reći da nemamo vremena, jer nemati vremena za nešto ili nekoga, znači učiniti stvar ili osobu nevažnom, nezanimljivom. Miljevci nam nisu nevažni ni nezanimljivi...

Vjerujem da ćemo uskoro u naše Miljevce, u naše Bogatiće, Brištane, Drinovce, Kaočine, Karaliće, Ključ, Širitovce, u naših »sedam Kapetanija« (kako ih je nazvao Stjepan Radić), u našu »Miljevačku Republiku«. Ponovno ćemo gledati prozirna i čista

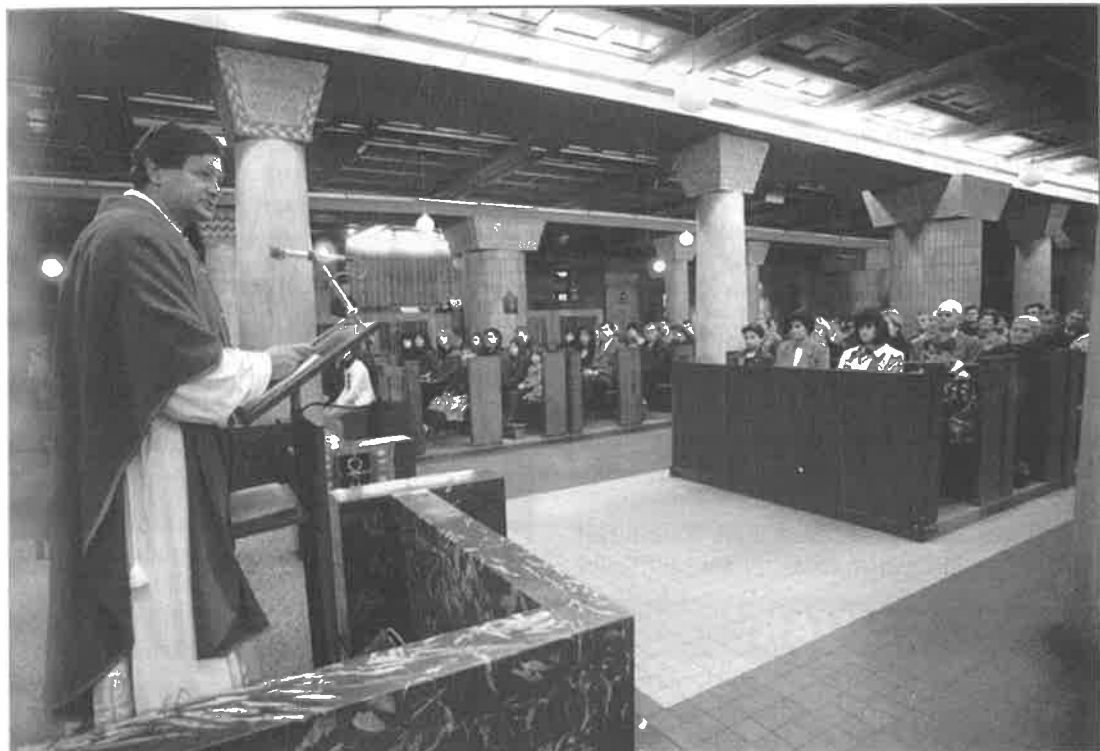
jutra, vedra podneva i jasno večernje nebo sa zvjezdama, čistim, sjajnim, jasnim.

I kao što jedan pjesnik reče da veliki ljudi i planine trebaju uvijek uspravni biti, tako i mi obični, mali ljudi, ljudi svojih Miljevaca, trebamo uvijek ostati uspravni.

Isplakat ćemo svoje suze, osušit će ih sunce i bura. Poteći će suze radosnice pri čvrstim zagrljajima na čvrstom miljevačkom tlu. Propjevat će naša osušena grla nove pjesme – vedrije, poletnije, zanosnije. Prohodat će novi naraštaji hodom čvrstine našega krša, s našim i njihovim pogledima prema visinama i zvjezdama.

Želim svima nama: Pax et bonum – Mir i dobro!

Govor prof. Josipa Pilića (u skraćenom obliku) koji je održao u Zagrebu na Osnivačkoj skupštini Miljevačkog zavičajnog društva – Zagreb 6. lipnja 1992.

Fra Ante Vukušić pozdravlja Miljevcane u Zagrebu

KRONIKA ŽUPE MILJEVCI 1997. g.

SIJEČANJ

8. 1. Završen blagoslov kuća. Prije rata u župi je bilo 505 domaćinstava i 1550 stanovnika, a u ovom blagoslovu bilo je 440 obitelji i 1251 stanovnik.

Po selima to izgleda ovako:

Brištani – 83 domaćinstva, stanovnika 232

Bogatić – 37 domaćinstava, stanovnika 108

Drinovci – 75 domaćinstava, stanovnika 176

Kaočine – 75 domaćinstava, stanovnika 223

Karalić – 36 domaćinstava, stanovnika 118

Ključ – 65 domaćinstava, stanovnika 189

Širitovci – 69 domaćinstava, stanovnika 205

44. 1. – Ime Isusovo. Misno slavlje predvodio i propovijedao dr. fra Šime Samac, meštar novaka na Visovcu, s njim su još koncelebrirali šestorica svećenika, vrijeme je bilo prohladno, burno, ali sunčano. Svijeta na misi 200.

VELJAČA:

2. 2. – Potpisan ugovor između župnika i Ive Badžima o izvršenju radova na crkvi Imena Isusova u Drinovcima.

3. 2. – Završeno žbukanje župne kuće.

14. 2. – Postavljena skela oko župne crkve u Drinovcima, nutarnja vrata u župnoj kući.

23. 2. – Stigli predstavnici caritasa i Cassina njih petero i donijeli 24.500,000 lira i popis 47 obitelji kojima treba podijeliti novac.

24. 2. – Svim đacima u školi (98) dali su nove trenirke, a školi kupili novi kompjutor, za ambulantu donijeli su nekoliko kutija lijeikova.

– Dovezena iz Vinkovaca cigla mediteranka za crkvu u Drinovcima.

OŽUJAK:

1. 3. – Nakon 20. rujna 1991. danas su ponovno zasjale žarulje u župnoj kući.

11. 3. – Prvi metri asfalta položeni su na cestu za Visovac.

15. 3. – Dovođeno polaganje asfalta za Visovac.

21. 3. – Uskrsna ispovijed u obje crkve prije i poslije podne.

30. 3. – Uskrs. Misa samo u Drinovcima, na misi oko 200 vjernika. Bura veoma jaka.

TRAVANJ:

7. 4. Svečano otvorena i službeno za promet cesta od Miljevačke Brine prema Visovcu. Cestu je otvorio ministar obrane RH gosp. Gorko Šušak, a blagoslovio Šibenski biskup msgr. Ante Ivas.

8. 4. Radnici su pokrili apsidu crkve u Drinovcima, i dovršili žbukanje stopa.

28. 4. Dignuta skela iz crkve u Drinovcima.

SVIBANJ:

7. 5. Crkva sv. Petra i Pavla raskrivena.

Pronađena slika Gospe od Milosti iza ormara u apsidi. Sliku su četnici izrezali i iz njenog okvira i bacili iza ormara i oltara.

11. 5. Prva sv. pričest. Trinaest prvopriješnika.

27. 5. Pokrivena crkva sv. Petra i Pavla, na rožnjike postavljena daska, preko daske ljepenka, i onda cigla mediteran.

LIPANJ:

21. 6. Peta obljetnica oslobođenja Miljevaca. Nakon odavanja počasti palima za slobodu, u 10 sati bila je sv. misa.

29. 6. Sveti Petar i Pavao. Sv. misa u Širitovcima. Bilo više od 100 vjernika.

SRPANJ:

15. 7. Skidanje skele iz crkve sv. Petra i Pavla.

20. 7. Dosadašnji župnik fra Bernardin Vučić slavio posljednju župnu misu u Drinovcima.

27. 7. Fra Bernardin slavio posljednju župnu misu u Širitovcima.

28. 7. Na Visovcu učinjena primopredaja

župe Miljevci između dosadašnjeg župnika fra Bernardina Vučića i novoimenovanog fra Ante Vukušića, u prisutnosti biskupova delegata fra Ante Čavke, drniškog dekana, i provincijalova delegata fra Ivana Čupića, gvardijana visovačkog.

KOLOVOZ:

2. 8. Gospa od Anđela na Visovcu misu predvodio i propovijedao šibenski biskup msgr. Ante Ivas.

3. 8. Prvi nastup novog župnika, kako nema automobil, posudio mu je gvardijan visovački da može ići s Visovca u župu.

15. 8. Velika Gospa hodočašće i misa na Visovcu, misu je predvodio i propovijedao dr fra Šime Samac meštar novaka.

17. 8. U Drinovcima preko sv. mise kršten Tomislav Pletikosa, sin Branka i Anke Reljanović, roditelji su čitali misna čitanja.

18. 8. Provincija je dala automobil župniku.

30. 8. Na Visovcu župnik vjenčao Sanju Ivić i Mladena Maretića, oni su čitali misna čitanja.

RUJAN:

8. 9. Početak školske i vjeronaučne godine. U 9.30 bila je sv. misa za uspješan početak školske i vjeronaučne godine.

9. 9. Poslije podne bilo je čišćenje u župnoj kući i oko kuće bilo je 30 osoba na pomoći s dva traktora.

14. 9. Gospa od Milosti. Kiša pa nije bilo ni procesije. Misu je predvodio i propovijedao novi župnik uz koncelebraciju dvojice svećenika, a na misi su bili i novaci s Visovca. Usprkos kiši okupilo se više od 300 vjernika. Navečer u 18 h bila je također sv. misa.

25. 9. Poslije podne čišćenje groblja u Drinovcima, došle su 24 osobe s tri traktora.

26. 9. Poslije podne čišćenje groblja u Širitovcima, pet osoba došlo.

29. 9. Sv. Mihovil zaštitnik biskupije i grada Šibenika, u narodnim nošnjama išli su iz naše župe Zvonko Šoštera, Ivana Ivić i Dijana Dželalija.

LISTOPAD:

1. 10. Početak listopadske pobožnosti.

31. 10. Završetak listopadske pobožnosti, sedam na pobožnosti.

STUDENI:

1. 11. Ponovno osvjetljena župna crkva izvana u Drinovcima.

6. 11. Uređenje okoliša oko groblja u Širitovcima (gredelj).

9. 11. Miljevački dan u Zagrebu u crkvi Gospe Lurdske. Sv. misu predvodio i propovijedao dr. fra Šime Samac uz asistenciju o. gvardijana i župnika Miljevaca, prisutnih oko 200. Pomogli su ovaj susret: Poglavarstvo grada Drniša, Jolly, Drniš, Branko Stopović Zagreb, Miljenko Kulušić, Zagreb, Slobodna Dalmacija Split.

26. 11. U groblju Širitovcima na sjevernoj strani zid što je bio porušen ponovno podignut, na radnoj akciji bilo 10 ljudi.

30. 11. Prva nedjelja Došašća, početak godine Duha Svetoga.

PROSINAC:

8. 12. Počeli radovi na kopanju rupa za struju kod Imena Isusova i kanala za dovod trofazne struje i vanjske rasvjete.

9. 12. Promijenjena stakla u crkvi sv. Petra i Pavla.

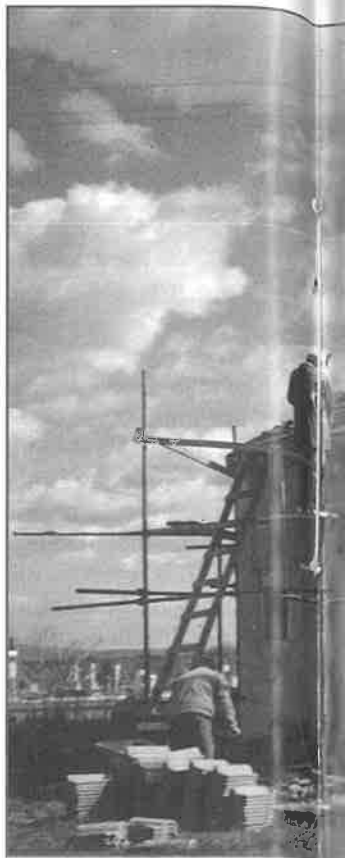
15. 12. Božićna ispovijed, pomagali fra Marko Duran, fra Petar Klarić, fra Milan Ujević, fra Tomislav Brekalo, i fra Bernardin Kamber.

19. 12. Završetak prvog polugodišta, djeca priredila priredbu, stigli stupovi za vanjsku rasvjetu, pet za crkvu u Drinovcima pet u Širitovcima.

25. 12. Božić. Polnočka u Širitovcima, crkva pretijesna, veselo, ali na kraju mise petarde, ne ponovilo se više, danja misa u Drinovcima i poslije mise recitacija.

28. 12. Sv. Obitelj. Proslavili »zlatni pir« Ivan i Milka Bačić, Šime i Manda Malenica, Frane i Kata Perišić, Šime i Milka Vranjković, te »srebreni pir« Mateo i Rosa Puljić. Krštenje djece - Mateo Galić i Maja Vatavuk.

Bravo! Čestitamo!

Novi krov

Na našim crkvama; župna crkva **Isusova u Drinovicima** i župna crkva **Pavla u Širitovicima** izvršena je nova promjena krova. Radove je izvodio Ive Bažak, fasaderski obrtnik iz Šibenika. Na crkvama su i ugrađene nove grede. Obojeni su kupi mediteran, proizvođač: Kupi mediteran, betonska ploča biterijem deb. 5 cm, s presječnim mreže obavljani su, žbukani i obojeni stropovi. Troškovi promjene krova i stropa u župnoj crkvi u Drinovicima koštalo je 49.900,00, a u crkvi sv. Petra i Pavla 47.245,00. Radove su počeli i završili dok je fra. Vukobrat Vučić bio župnik. Imena donatora možete vidjeti u rubrici Prilozi za crkva na Miljevcima.

Dobrovoljci na našim crkvama

upnj crkvi **Imena cima i sv. Petra** i a izvršena je potpu- rova i stropova. Badžim, zidarsko- benča. Nabavljene de, daske, ljepenka zvočič VINKOVCI, ka ploča nad Prez- s postavom robic ukarje, gletovanje i ovi i romijene krova i ličena Isusova u 49.900 DEM, a u 47.245 DM. Radovi k je fra Bernardin ena dobročinitelja i Prilozi za obnovu

Nakon smjene župnika nastavilo se s obnovom. Počeli smo s uređenjem groblja i okoliša oko groblja.

Kod župne crkve Imena Isusova u Drinovcima iskopali smo kanal u dužini od 160 m, u koji smo položili novi energetski priključak i dodatni kabel za javnu rasvjetu i kabel za razglas, te ugradili 15 kg pocinčane trake za zaštitu, i to sve postavili u polietilenske cijevi.

Od DP Elektro Drniš smo dobili pomoć - glavni kabel dug 70 m s glavnim razdjelnim ormarom s osiguračima. Kupili smo pocinčane stupove za vanjsku rasvjetu, duge 6 m s natrijevim svjetiljkama od 150 W. Iskopali smo 10 rupa od groblja prema zaseoku Skelina radi izmještaja struje, vode iz našega groblja. Pred našom župnom crkvom osvjetljenje je noću kao i danju.

Kod crkve sv. Petra i Pavla iskopali smo kanal oko 300 metara te položili kabel za trofaznu struju i novi priključak, traku pocinčanu uzemljenja zajedno s kabelom za rasvjetu, uz koji je položen i kabel za budući razglas, pet pocinčanih stupova, ali na žalost ne svijetli u Širitovcima kao u Drinovcima. Svi kabeli su postavljeni u polietilenske cijevi.

DP Elektra Drniš nam je dala 100 m glavnog kabela, 150 kg trake za uzemljenje, priključni ormar. Nadamo se, dok budete čitali ove retke, da će svjetlost ponovno zasjati i u crkvi sv. Petra i Pavla. Svim župljanima koji su dobrovoljno i rado odazivali i radili na popravku crkava i uređenju groblja najtoplije zahvaljujem i unaprijed se preporučujem.

Župnik

I. Miljevčani širom svijeta i drugi dobrotvori

a) po 10.000 DEM: Hrvatska katolička župa Esslingen, Misijnska centrala Aachen

9200.00 lira: Caritas Montecassino

1130 DEM: obitelj pok. Jose Sunko

1000 DEM: Udruga »Dom Hrvata«, Trossingen (Marko Duiilo)

500 DEM: fra Stanko Mandac

300 DEM: fra Leo Delaš

200 DEM: fra Mirko Marić

150 DEM: fra Marinko Vukman

100 DEM: Zvonko Dumančić

b) 500 DEM: braća Galić p. Mateška

250 DEM: Ante Malenica Borac

110 DEM: Vinko Samodol

po 100 DEM: Jere Bačić »Francuzov«, Zvonko Galić,

Stipe Bačić p. Martina, Branko Bačić p. Martina, Ante Duiilo

Gago, Ivan Bubalo, Ante Gverić p. Jakova, Ante Ivić Bačvarov,

Branko Dević, Luca Galić, Anka Kedžo r. Mazalin,

Marko Bubalo, Frane Malenica, Nikica Samodol (Ban), Šime Benković,

Ante Samodol (Car), Branko Samodol (Ban), Ante Kisić,

Zlatko Skrbinek po 50 DEM: Mara Mujan r. Pilić,

Marko Perišić, Ive Stojanović, Marko Čuljak (Herceg)

100 dolara (američkih): Ante Kulušić, Canada

100 dolara (kanadskih): Šime Vranjković, Canada

200 dolara (australskih): Marica Slišćević r. Ivić

II. Miljevčani širom domovine i drugi dobrotvori

po 100 DEM: fra Pavo Vučković, fra Josip Zrnčić

200 DEM: Mate Ivić p. Ilije

po 150 DEM: Ante Perišić Vranješev, djeca Slavke Skelin

po 100 DEM: sinovi p. Rajka Šostere, Nikola Samodol Filipov

Prilozi za obnovu

(do 27. srpnja 1997.)

po 50 DEM: Milica Colić (kći p. Mate Vlaića), Marko Vlaić,

Mirko i Katica Samodol

po 1000 kn: Ivan Bačić, Miroslav Vatavuk

2000 kn: Petar Todorić

900 kn: djeca i unuci p. Tonke i vić (prigodom sprova)

500 kn: Željko Skelin

400 kn: Toma Samodol p. Vice

300 kn: Ivica Vlaić p. Ante

po 200 Kn: Branko Kisić, Mate Vlaić p. Paške, Ivica Lovrić,

Petar Samodol Pekun, Zora Kovačević r. Skelin

ka Ivić ud. Petrića, Ana Mazalin

Kaočine:

Boris Kulušić Josin, Jere Ivić Mijin, Mile Bašić, Manda Bašić p. Krste, Marija Bašić ud. Ante, Marko Ivić p. Bože, Ana Lovrić ud. Ivana, Ivan Vlaić p. Ante, Mirko Lovrić-Stojak.

Karalić:

Krste Skelin Šelkan, Tomislav Skelin Stipe, Marko Skelin Markiša, Šime Pulić p. Stipana, Marko Karlo, Jelka Karlo Velka, Ivica Pulić p. Bartula, Roko Stojanović, Mile Dželalija, Mate Puljić (2000 kn), Šime Puljić Čimbura (600 kn).

Ključ:

Šime Kulušić Čima, Jure Dželalija p. Pavla, Manda Dželalija ud. Paške, Mate Dželalija p. Frane, Marko Kulušić Markić, Nikola Kulušić, Joso Malenica Diša, Mara Dželalija ud. Ivana, Anđelko Malenica

Širitovci:

Marija Skelin ud. Nikole, Nikola Sunko, Ante Vatavuk Babić, Ante Lovrić. Josipa (600 kn), Ivan Lovrić Livaja, Ive Vranjković, Ivan Lovrić Cervo, Šime Vranjković p. Paške, Ive Vranjković Golub, Ana Lovrić ud. Stipe

(Od 3. kolovoza do 31. prosinca 1997.)

I. Miljevčani širom domovine i drugi dobrotvori

III. Župljani (po 500 kuna) (do 27. srpnja 1997.)

Bogatić:

Rikardo Galić, Ilija Galić, Divna Galić, Zdravko Galić p. Mate, Marko Galić Belić, Marko Duiilo p. Ante, Marija Gališ Maša

Brištani:

Ankara Samac, Joso Samac p. Petra, Frane Perišić, Ivica Samodol Ristin, Šime Runjić, Marija Samodol ud. Roka, Ante Samodol Bube, Milka Runjić, Šime Kisić, Ana Samodol ud. Mate, Mate Deronja, Rade Pletikosa, Ivan Pletikosa Bičara, Joso Samodol Joldžan, Šime Samodol Vrbić, Ante Pletikosa

Drinovci:

Ante Malenica Brkonjin, Šime Malenica Jablan, Marija Bačić ud. Šime, Pave Ivić, Manda Skelin ud. Jakova, Milka Jajčanin (200 DEM), Mil-

crkava na Miljevcima

po 1500 DEM: Šime Grabić, Srma

500 DEM: Miljevčani na Miljevačkom danu u Zagrebu

500 DEM: Ante i Mile (Mileško) Galić p. Jandre, Split

200 DEM: Marko Gabrić Pariz

200 DEM: Joso Vranjković p. Marka, Šibenik

100 DEM: Marijo Grabić p. Ivana, Zagreb

100 DEM: Ante Bašić p. Ante, Split

100 DEM: Marica Čupić r. Skelin, p. Nike

po 7180 kn: Stipe Skelin-Radnić Zagreb (doprinos od prodanih knjiga; Hrvatske narodne lirske pjesme s Miljevaca i priče u pjesmama)

2290 kn: Miljevčani na Miljevačkom danu u Zagrebu

1500 kn: Mirko Lovrić Vukačić p. Ivana, K. Stari

1000 kn: i 250 DEM: Braća Skelin p. Miće, Zagreb

500 kn: Ivica Ivić Stankov, Zagreb

500 kn: N.N.

500 kn: Mate Ivić p. Ilije, Split

500 kn: Miljenko Kulušić Cimin, Zagreb

500 kn: Ivan Grabić p. Šime Drniš

500 kn: Stipe Pletikosa p. Jose, Šibenik

200 kn: Luca Vrkić r. Samodol, Rijeka

II. Župljani

Bogatić:

po 3700 kn: Željko Galić (boju za crkvu sv. Petra i Pavla)

250 kn: Kata Galić p. Ante

250 kn: Petar, Perica Galić

200 kn: Niko Mazalin p. Petra

100 kn: Mile Galić p. Mije

100 kn: Mate Mazalin

po 200 DEM: Nikola Duilo p. Petra

200 DEM: Kata Duilo p. Petra

50 DEM: Ante Galić p. Marka

Brištani:

po 500 kn: Davor Bačić p. Mate

200 kn: Drago Bačić p. Mate Brištani

po 100 DEM: Ana Bačić p. Mate

100 DEM: Vinko Samodol

Drinovci:

po 500 kn: Ivica Bačić p. Ante

300 kn: Ivan Bačić p. Josipa

200 kn: Joso Skelin Šimin

150 kn: Josip Ivić p. Mate

100 kn: Jakov Bačić

100 kn: Jela Bačić p. Ante

100 kn: Mile Bačić p. Paške

po 200 DEM: Šime Bačić p. Šime

Kaočine:

po 400 kn: Joko Vlaić p. Mije

300 kn: Joso Vlaić p. Mate

75 kn: Ivan Vlaić Josin

po 100 DEM: Paško Kulušić p. Mate

100 DEM: Dragan Vlaić Josin

Karalić:

po 1000 kn: Jolly

400 kn: Nediljko Puljić

400 kn: Paško Stojanović Paškin

250 kn: Kata Stojanović p. Krste

100 kn: Mile Dželalija p. Ivana

100 kn: Slavko Vataavuk p. Mije

po 100 DEM: Joko Puljić

100 DEM: Mićo Stojanović

Ključ:

po 200 kn: Pavao Paviša Dželalija p. Ilije

200 kn: Ivan Vukorepa Čovo

Širitovci:

po 1000 kn: Ante Bubalo p. Ivana

500 kn: Nediljko Vranjković p. Petra

500 kn: Vojko-Slavko Vataavuk p. Nikole

500 kn: Mara Sunko p. Šime

300 kn: Zvonko Lovrić p. Šime

300 kn: Boško Vranjković p. Šime

300 kn: Mara Bubalo p. Nikole

250 kn: Ante Vataavuk, Babić

Širitovci:

po 200 kn: Mile Grabić p. Šime

200 kn: Jole Vranjković

200 kn: Frane Lovrić p. Mije

100 kn: Milan Lovrić p. Mije

100 kn: Josip Lovrić p. Filipa

po 100 DEM: Šime Vranjković p. Jakova

100 DEM: Marija Vranjković p. Ivana

100 DEM: Paško Vranjković p. Paške

50 DEM: Jaka Vranjković p. Marka

Ako smo koga slučajno izostavili, neka nam oprost i neka nam se javi. Hvala svima koji su darovali priloge za obnovu naših crkava.

U toploj ljetnoj večeri 1991. sumrak se polako spuštao. Ljudi su se umorni vraćali s posla i sjedali u debeli hlad da se odmore. Uz čašu vina pravili su planove za sutra. Umorni od posla rano su legli ne sluteći da će im ta noć ostati u sjećanju za čitav život. Već im se san navlačio na oči kad je noć osvijetlio projektil. Nastala je strašna eksplozija. Vrisak ljudi i plač djece i danas mi prolaze glavom. Preplašeno, bez daha, ljudi su gledali kroz mala okna za provjetranje. Nisu više osjećali ni umor ni bol. Strah je bio jači. Dan je došao vrlo tiho kao da je i on želio pobjeći od rata. S prvim zrakama sunca glava po glava je provirivala iz konoba. Više im nije bilo važno ni blago

Put iz raja

ni polje. Željeli su živi izići iz mjesta koje u nazivali raj. Treći dan Miljevcima su prolazili ljudi iz Oklaja i Drniša. Pričali su da neprijatelj pali i ubija po njihovim mjestima te da idu prema nama. Uskoro smo i mi počeli napuštati kuće i imanja. Žene su plakale i ljubile zemlju, ali se malo tko želio okrenuti za stolom. Bili su svjesni

da su ostali bez svega, i da su sad ovisni o drugima. Do kraja dana čitavo se selo spustilo u pećine pokraj Čikole. Bez struje, bez vode, radija, bili smo odvojeni od civilizacije ne znajući što se događa oko nas. Helikopteri su letjeli iznad nas svakodnevno. Granate su pljuštale iz obližnjih mjesta. Vidio se gusti crni dim.

u pakao i nazad

TABELARNI PRIKAZ

28. 12. 1991. – 21. 6. 1992.

	29.12.1992. zatekli se na Miljevcima	Umrli	Ubijeni	U kninskom zatvoru		Pobjegli	Oslobođenje ih zateklo na Miljevcima
				par dana	više mjeseci		
BOGATIĆ	45	1	1	0	1	1	41
BRIŠTANI	60	3	0	14	6	1	50
DRINOVCI	30	1	4	2	0	15	10
KAOČINE	4	0	0	0	1	0	3
KARALIĆ	32	0	0	0	0	5	27
KLJUČ	3	0	0	0	0	1	2
ŠIRITOVCI	33	0	1	5	1	12	19
	207	5	6	21	9	35	152

Zabilježio: fra Bernardin Vučić, župnik Miljevacu

Treći dan, vidjevši da je nemoguće vratiti se u selo, počeli smo napuštati pećine polako krećući prema Pakovu Selu. Vrijeme je bilo vruće i sparno. Sunce nas je pratilo u stopu. Rijeka je bila presušila otkrivajući gole, bijele stijene. Nakon sat vremena stigli smo do pršutane u Pakovu Selu. Autobusi su došli po putnike koji su se skrivali iza smrika i zidova. Nadomak Unešića autobus se zastavio. Čule su se sirene za zračnu uzbunu. Ljudi su u panici napuštali autobuse i bježali ispod stabala u ograde. Iz Unešića smo krenuli vlakom za Split, vlak je vozio bez svjetala. U vlaku je nastao žamor, ljudi su se dozivali, tražili mjesta po kupeima. Stigavši u Split, dobili smo hotelske sobe u koje su nas smjestili. Proveli smo po hotelima četiri duge godine nemajući pojma što se događa na Miljevcima.

Napokon kad nam je to bilo omogućeno mislili smo da će sve biti kao i prije i da ćemo nastaviti živjeti tako gdje smo stali onoga dana. No, iznenađenja su tek dolazila nižući se jedan za drugim. Srušene i opljačkane kuće, zapuštena okolina, krepane životinje po putu, smeće, neugodan miris oko nas bio je tek početak trnovitog puta kojim smo se vraćali. Naša nas je vojska čuvala i branila. Počela je i obnova. U vrlo kratkom vremenu od dvije godine većina kuća bila je obnovljena. Ljudi su išli oko svojih kuća sretni što nešto mogu učiniti da bi im dom bio ljepši.

Život je opet dobio normalnu boju.

Raj se opet vratio u naš kraj.

Diana MALENICA

**UMRLI U
1997. GODINI**

- 2. I. Marija Malenica u 75. g.**
7. I. Marija Lovrić u 69. g.
21. I. Marija Skelin u 76. g.
26. I. Mileva Ivić u 71. g.
10. II. Marija Knežević u 77. g.
6. III. Josip Galić u 85. g.
12. III. Frane Šostera u 71. g.
15. III: Ivan Gabrić u 88. g.
12. IV. Zorka Vlaić u 87. g.
20. IV. Boja Pulić u 86. g.
5. V. Stipe Višić u 78. g.
5. V. Jakov Ivić u 91. g.
14. V. Ivan Grabić u 80. g.
17. V. Jakov Bačić u 86. g.
26. V. Tonka Tetlo u 72. g.
1. VI. Joso Sunko u 68. g.
13. VI. Marija Malenica u 70. g.
1. VIII. Krste Mazalin u 59. g.
25. VII. Marija Bačić u 76. g.
30. VII. Ana Vlaić u 73. g.
4. VIII. Cvita Gverić u 75. g.
5. VIII. Jure Dželalija u 74. g.
17. VIII. Marko Galić u 74. g.
25. VIII. Tonka Galić u 68. g.
16. IX. Jaka Dželalija u 75. g.
4. X. Marija Mitić u 44. g.
12. X. Mara Vlaić u 74. g.
4. XII. Ružica Malenica u 75. g.
9. XII. Niko Sušić u 75. g.
21. XII. Ana Grabić u 72. g.
26. XII. Ante Samodol u 88. g.
31. XII. Ante Sulje u 47. g.

Zarazna žutica

(Virusni hepatitis)

Virusni hepatitis ili zarazna žutica bolest je poznata od davnine. **Infekcije** nastale **hepatitis A, hepatitis B i hepatitis C virusom** javljaju se diljem svijeta, gotovo u svim gradskim i seoskim naseljima (infekcije hepatitis D i hepatitis E virusom rjeđe su pojave). Ove bolesti ostaju ozbiljnim javnozdravstvenim problemom u svijetu, a tako i u nas. **U svijetu se godišnje registrira više od 1,4 milijuna oboljelih od hepatitisa A** (ovaj je broj 3 do 10 puta veći zbog pretežitog javljanja infekcije bez uočljivih simptoma bolesti). Tijekom posljednjih nekoliko godina infekcija se češće javlja u mladih odraslih i starijih osoba nego u djece. **Procjena je da danas u svijetu ima više od 350 milijuna ljudi nositelja hepatitisa B virusa, a za očekivati je da će do 2000. godine taj broj biti veći od 400 milijuna. Značenje ove infekcije pojačava i podatak da godišnje u svijetu umire više od jednog milijuna ljudi zbog akutne i/ili kronične upale - (hepatitis) i pridruženih bolesti jetre (ciroza, karcinom, jetre).**

Kao u svijetu, tako i u Hrvatskoj, sve veći **javnnozdravstveni problem** postaje **infekcija hepatitis C virusom**, osobito zbog povezanosti s kroničnim oblicima bolesti i nastankom ciroze i karcinoma jetre (kronični oblik infekcije zabilježen u više od 60 posto inficiranih osoba nakon transfuzije krvi ili krvnih derivata). Kronična infekcija znači da nakon prvog kontakta s virusom (hepatitis B, C i D virus) mnoge se osobe ne mogu izliječiti. Milijuni inficiranih osoba nose virus bez znakova bolesti ili tek uz minimalna oštećenja jetre, a mnogi od njih boluju od kroničnih bolesti jetre (hepatitis, ciroza).

Kliničke slike ovih virusnih infekcija pretežito sadrže iste simptome bolesti, a razlikovanje pojedinih infekcija moguće je samo izvedbom laboratorijskih pretraga (serodijagnostika). Tijekom prvih nekoliko dana bolesti **glavni su simptomi** umor, gubitak teka, mučnina, povraćanje, mukli bolovi u žličici i pod desnim rebrenim lukom, zimica, umjereno povišena temperatura, bolovi u zglobovima, a potom mokraća postaje crveno-smeđe boje, te se javlja žutilo bjeloočnica i kože. Simptomi bolesti uzrokovane hepatitis A virusnom infekcijom traju od 3 tjedna do 2 mjeseca i nikada se ova in-

fekcija ne javlja u kroničnom obliku, iako se bolest može produžiti trajanjem i do jedne godine. **Inkubacija hepatitis A virusne infekcije** (vrijeme od kontakta s virusom do pojave prvih simptoma bolesti) iznosi od **od 10 do 50 dana**, prosječno jedan mjesec. Simptomi bolesti uzrokovane hepatitis B i C virusnim infekcijama traju nekoliko tjedana (od 2 do 12 ili više), a daljnja simptomatika i prognoza ovisni su o nastanku kroničnog oblika infekcije. **Inkubacija hepatitis B** virusne infekcije iznosi **od 30 do 180 dana**, a **inkubacija hepatitis C** virusne infekcije **od 6 do 12 tjedana** (ali može biti i kraća, 2 tjedna, iliduža).

Hepatitis A pretežito je raširen u zemljama niskog socioekonomskog standarda. **Prenosi se isključivo fekalno-oralnim putem**, tj. u izravnom kontaktu s oboljelim osobom nečistim rukama ili preko onečišćenih predmeta. Epidemijsko širenje (više oboljelih) često je u obiteljima i u kolektivima (vrtići, škole, domovi, vojarne), a pojedinačni slučajevi (a ponekad i veće epidemije) uglavnom su posljedice konzumiranja hrane kontaminirane fecesom (školjke, osobito dagnje, mlijeko, voće).

Prijenos hepatitis B i C virusne infekcije pretežito nastaje istim putevima i načinima. Visok rizik od ovih infekcija javlja se u **osoba izloženih čestim kontaktima s ljudskom krvlju**, zbog prirode posla i zanimanja tih osoba (zdravstveni djelatnici, profesionalni vojnici, policajci, carinici, sportaši, zatvorenici, zatvorski čuvari, odgajatelji u ustanovama za mentalno retardirane osobe, kozmetičari, pedikeri, frizeri, osobe izložene postupcima tetovaže, akupunkture,

bušenja uški), u **intravenskih uživalaca droge** (narkomani), u bolesnika na hemodijalizi, u bolesnika s hemofilijom, u primatelja bubrega ili drugih organa. Značajan, a vjerojatno i **najčešći put** prijenosa hepatitis B virusne infekcije (možda i hepatitis C virusa) je **seksualni put**. Moguć je prijenos hepatitis B (vjerojatno i hepatitis C) infekcije s majke na dijete (vertikalni put), bilo u vrijeme trudnoće (posteljica), u vrijeme rađanja (krv) ili nakon poroda (sline, mlijeko). Na širenje hepatitis B infekcije (vjerojatno i hepatitis C), utječe vrlo blizak kontakt sa zaraženom osobom (sline, krv, znoj), uporaba zajedničkog pribora (pribor za jelo, četkica za zube, britvice za brijanje, dječje bočice, igračke).

U liječenju oboljelih od zarazne žutice **preporučuje se mirovanje** za vrijeme simptoma bolesti, od kojih je najčešći umor. Korisna je **primjena dijetalne prehrane** temeljene na ugljikohidratima i izbjegavanju masnoće. Svakako je razumno i **izbjegavanje hrane koja individualno čini neugodne simptome**. Opravdana je **zabrana konzumiranja alkoholnih pića**. Liječenje hepatitis B i C primjenom rekombinantnog alfa-interferona nije dalo očekivane i zadovoljavajuće rezultate te ovakav terapijski postupak ostaje nerazjašnjenim. Postoji **efikasno cjepivo protiv hepatitis A i B virusa**, ali je primjena ovih cjepiva ograničena i nedostatna zbog visoke cijene. Cjepiva protiv hepatitis C i E još uvijek nisu pripremljena, niti proizvedena.

dr. sc. Boris Dželalija

PROŠLOGODIŠNJI PRVOPRIČESNICI (11. SVIBNJA 1997.)

Josipa Bačić
Katarina Duilo
Antonio Galić
Kristina Karlo
Kroacija Kulušić
Ante Lovrić
Antonio Malenica
Ivan Pilić
Antonija Pletikosa
Irena Pulić
Ivana Samodol
Nino Vlaić
Ivana Živković

U uskršno vrijeme moli se kraljice neba raduj se umjesto Anđeo Gospodnji navjesticu Mariji.

Kraljice neba, raduj se, aleluja

Jer koga si dostojna bila nositi, aleluja.

Uskršnu kako je rekao, aleluja.

Moli za nas Boga, aleluja.

Veseli se i raduj, Djevice Marijo, aleluja

Jer je uskršnuo Gospodin uistinu, aleluja.

Pomolimo se. Bože, ti si se udostojao razveseliti svijet uskršnućem svoga Sina, Gospodina našega Isusa Krista: daj, molimo te, da po njegovoj Majci, Djevici Mariji, postignemo radosti vječnog života. Po istom Kristu Gospodinu našem. Amen.

Obavijesti

KRŠTENJA:

Molimo vas da se prijavite petnaestak dana prije krštenja kako bismo što dostojnije i svečanije proslavili taj sakrament.

VJENČANJA:

Molimo vas da se javite dva mjeseca prije vjenčanja radi priprave za taj važan sakrament.

MISE ZADUŠNICE:

Treba javiti na vrijeme. Lijepo bi bilo za tu zgodu donijeti cvijeće za oltar.

UREĐENJE GROBLJA:

Svi oni koji kopaju ili su kopali grob dužni su i poštenje zahtijeva da otpadne materijale odvezu daleko od groblja. Isto tako svi oni koji će ubuduće kopati grobove dužni su pridržavati se reda i rasporeda, kako ne bi ugrožavali naličje groblja.

Potičemo akciju Umjesto vijenaca na grob pomoć za obnovu naših crkava i groblja.

SLUŠAJTE »DUHOVNU MISAO« U ETERU RADIOPOSTAJE DRNIŠ

Prigodom obilježavanja 25-te obljetnice djelovanja Radiopostaje Drniš, 25. sudenog 1997. godine, kao sastavni dio programa započelo je emitiranje emisije duhovnovjerskog karaktera pod nazivom Duhovna misao. To je prva emisija duhovne tematike koju slušatelji naše lokalne Radiopostaje mogu pratiti u kontinuiranom slijedu. Emisija je na programu svake nedjelje u vremenu od 13 do 13.30 sati.

U realizaciji Duhovne misli uz D. Slipčević, suradnicu Radiopostaje Drniš, sudjeluje i župnici lokalnih župa.

Duhovna misao postoji i dalje, samo je treba slušati i živjeti u skladu s njom.

D. SLIPČEVIĆ

SLUŠAJTE HRVATSKI KATOLIČKI RADIO NA ODAŠILJACIMA:

Sijeme - 103,5 MHz;
Split - 97,7 MHz;
Biokovo - 107,9 MHz;

Učka - 106,7 MHz;
Psunj - 103,9 MHz;
Ugljan - 95,5 MHz;

ŽUPA MILJEVCI

KRŠTENI U 1997. GODINI

23. IX. 1996 - 9. II. 1997.
17. XII. 1996 - 9. II. 1997.
10. XII. 1996 - 9. II. 1997.
29. XII. 1996 - 30. III. 1997.
14. I. 1997 - 20. IV. 1997.
20. I. 1997 - 4. V. 1997.
2. V. 1997 - 29. VI. 1997.
5. V. 1997 - 6. VII. 1997.
17. I. 1997 - 6. VII. 1997.
9. V. 1997 - 13. VII. 1997.
25. III. 1997 - 13. VII. 1997.
30. V. 1997 - 17. VIII. 1997.
29. VII. 1997 - 26. X. 1997.
26. IX. 1997 - 30. XI. 1997.
5. II. 1997 - 14. XII. 1997.
23. III. 1995 - 21. XII. 1997.
22. IX. 1997 - 21. XII. 1997.
16. X. 1997 - 28. XII. 1997.
18. VI. 1997 - 28. XII. 1997.

Anika Malenica sin Mate i Nedjeljke Kulušić
Petar Malenica sin Milana i Marine Meštrović
Mate Vlaić sin Josipa i Ivane Delaš
Marina Ivić kći Marka i Vesne Ponjaušić
Tea Ivić kći Ante i Dragice Aleksić
Luka Željko Bačić sin Nevena i Ljilje Miljković
Petar Lovrić sin Zdravka i Radmile Rudan
Josip Puljić sin Nikice i Dijane Matić
Ana-Marija Galić kći Mirka i Jadranke Vukušić
Ivan Č oraš sin Jose i Ankice Verović
Lucija Lovrić kći Ivce i Snježane Rogina
Ivana Samac kći Ivce i Davorke Dželalija
Anđela Šostera kći Zvonka i Ivanke Perišić
Ivan Malenica sin Anđelka i Senke Maretić
Monika Galić kći Ante i Marija Vranjković
Ivan Vlaić sin Dragana i Gordane Pilekić
Antonijo Mazalin sin Ante i Vesne Grabovac
Mateo Galić sin Mile i Ljiljane Galić
Maja Vatavuk kći Jose i Snježane Rupiće.

Zgrada stare škole trebala bi uskoro biti preuređena u sportsku dvoranu za potrebe učenika i svih drugih Miljevcana.

Oče naš

*Oče naš koji si visoko na nebu,
a uvijek tako blizu, svojim krilima
zaštiti nas od svagdašnjeg zla.
Ljubavlju svojom utješi nesretne,
žednima budi izvor čiste vode,
bolesnima utjeha, napuštenim i
zaboravljenim topao kutak doma,
siromašnim dragulj koji vječno sja.*

*A meni Oče budi svjetlost koja
gori i kad vjetrovi pušu,
ispravan putokaz na trnovitom putu
i daj mi snage da u mojem srcu
u uvijek bude mjesta za svu moju
braću i sestre i da se moje tijelo
u uvijek krijepi tvojim Duhom.
Amen.*

Josipa Bačić, 5. razred

ZNATE LI?

- da je u Drinovcima, Miljevci otvorena pošta 02.08. 1995.
- da je puštena u promet cesta Miljevci Pakovo selo preko Čikole 20. prosinca 1994.
- da su asfaltirali cestu u Galićima Gornjim i Donjim u siječnju 1998.
- da na Miljevcima do danas nije uspostavljen mjesni odbor.
- da u osnovnoj školi u Drinovcima ima 111 učenika a na početku školske godine bilo ih je 113.
- da na Visovcu borave franjevci već 550 godina i da je za tu prigodu izišao VISOVAČKI ZBORNİK I MONOGRAFIJA VISOVCA
- da nema ni jedne autobusne linije iz Drniša za Miljevce

Oče naš

Oče naš dobri vodi nas na put gdje je uvijek vječni život i gdje uvijek svjetlost sja. Pomozi nam da se dostojno zovemo djeca tvoja. Čuvaj nas u dobru u gladi i u

bolesti, brani nas od zla. Pomozi nam da nam dušu grijeh ne rani i da sretno dođemo u tvoj raj.

Slavica Pilić, 5. razred

Muka Isusova

U malenoj štalici rodio se naš Spasitelj, naš Bog čovjek kao i mi. Od djetinjstva bio je proganjan, a sve uz bog ljubavi i dobrih djela. Na putovima uvijek je pomagao bolesnima, gladnima, ne-moćnim i svim koga je susretao. Samo zbog toga, morao je biti pribijen na križ trpeći sve bolove ovog svijeta, ali ljubav za čovjeka bila je jača od njegove boli.

Zbog toga mu danas, uzvraćamo s ljubavlju i vjerom. On u obiteljima svoje raće i sestara nikada nije napušten ni zaboravljen, jer na zidovima naših domova nalazi se njegovo izmučeno tijelo i raspeće koji i nama pomaže u najtežim trenucima.

Josipa Bačić, 5. razred

Križ u mom životu

Baš kao i svi ljudi i ja nosim svoj križ. Moj križ vrlo je težak. Križ u mom životu je učenje. Uvijek moram učiti, što mi je vrlo teško, a za nogomet i ostale igre mi ne ostane vremena. Čim počmem više igrati nogomet dođe do slabih ocjena. Ponekad mi se čini da je moj križ najteži, no ipak nije.

Vice Bačić, 6. razred

Spomenik kardinalu čeka obnovu

Prijateljstvo

Jednog lijepog dana ja sam išla k mojoj najboljoj prijateljici Ivani. Kad sam došla, tamo je bila jedna djevojčica koja je došla iz grada.

Ja sam prišla Ivani i pitala je: Hoćemo li se igrati? Počela je govoriti da hoće ali nova djevojčica Ana je rekla da neće i odvušla je. U tom trenutku njoj je ispalo malo srce koje sam joj darovala kao znak prijateljstva. Uzela sam ga i tužno otišla kući. Cijeli dan nisam izlazila vani, nego sam razmišljala o Ivani. Sutra je Ivana došla k meni, ispričala se zbog onog jučer i rekla mi je da je izgubila srce. Ja sam se nasmijala, izvadila srce iz džepa i dala joj ga.

Rekla sam da joj je srce ispalo kad je Ana povukla. Ona je rekla da se nismo posvadale nego da nas je Ana pokušala posvadati, ali nije uspjela. Kasnije smo Ani rekli da ljudima ne čini zlo nego dobro. Ona je to poslušala i postala nam je prijateljica, dobra prijateljica, ali ipak Ivana i ja smo ostale najbolje prijateljice.

Marijana Kisić, 5. razred

Cesta za Visovac

Suvremena cesta do Stinica napravljena je, prije svega, zahvaljujući pripadnicima Hrvatske vojske. Zahvaljujući njima nema više opasnih i uskih zavoja. Predstoji još uredjenje pristaništa i plaže na Stinicama.

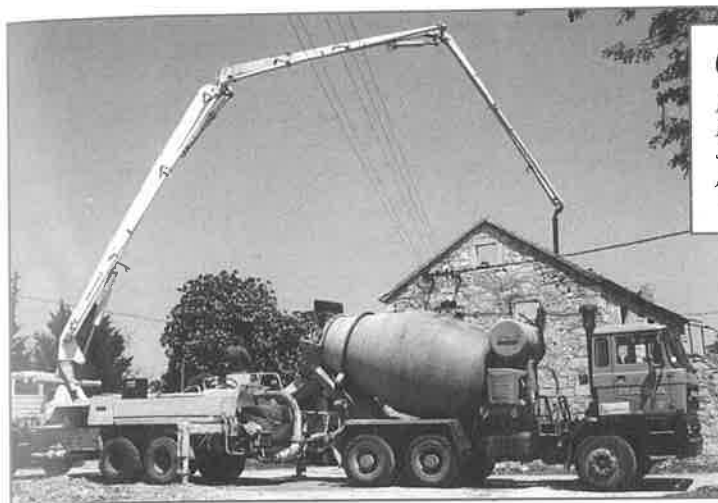
Cesta preko Čikole

Miljevčanima je nadu u bolje sutra pružila i prometnica preko Čikole. Njezinom izgradnjom Šibenik je postao puno bliže, u Krešimirov grad stiže se za manje od pola sata.

Mladost

Bez mladosti na Miljevcima nema budućnosti. Veseli zato ovaj skup pod murvom u Devičima. Kamo sreće da je ovoliko mladosti u svakom od miljevačkih zaseoka, u svakom dvorištu.

Obnova

Najveći dio u ratu spaljenih miljevačkih kuća je obnovljeno. Na slici djelatnici Gradine betoniraju ploču u jednoj kući u Širitvcima.

Struja

Jedan od velikih miljevačkih problema je i - struja. Malo jači vjetar zna počesto značiti ostajanje u mraku. Radovi na popravku mreže su započeli, ali sporo napreduju.

Rasvjeta

Uz crkvu Imena Isusova i Svetog Petra i Pavla postavljeni su stupovi za javnu rasvjetu. Tako je i okolina naših crkava osvijetljena kako to dolikuje.

Pršutane

Miljevački pršut nadaleko je poznat i cijenjen. U posljednjih nekoliko godina u Miljevcima je niknulo nekoliko pršutana.

Šesnaest hrvatskih vite-
zova za slobodu Milje-
vaca dali su svoj život:

ANTE MEŠTROVIĆ

19. IX. 1967. - 7. XII. 1991.

DRAGO BRNADIĆ

18. IV. 1974. - 2. III. 1992.

NENAD ĐIRLIĆ LUNIĆ

5. IV. 1970. - 2. III. 1992.

MILAN NOVAKOVIĆ

5. VIII. 1961. - 21. VI. 1992.

MATE PUĆO

9. III. 1968. - 21. VI. 1992.

PETAR SEDLAR

11. VII. 1949. - 21. VI. 1992.

NIKOLA CIGIĆ

12. XII. 1968. - 21. VI. 1992.

IVICA GORETA

1. XI. 1962. - 21. VI. 1992.

IVICA BARIŠIĆ

1. IV. 1962. - 21. VI. 1992.

HALID KOPIĆ

26. VI. 1968. - 1. VIII. 1992.

BOŽENKO BRONIĆ

24. XII. 1965. - 28. XI. 1992.

ŽELJKO UJAKOVIĆ

4. III. 1965. - 28. XI. 1992.

ŠIME MAMUT

16. X. 1967. - 4. III. 1995.

ZORAN MRVICA

1. X. 1969. - 4. III. 1995.

ANTE KARDOV

3. VII. 1956. - 20. VI. 1993

RAJKO DELAŠ

6. X. 1972. - 5. VIII. 1995.

Oplakivat će vode Krke
i Čikole miljevačku visora-
van, utvrde Nelipića, Sva-
čića, kardinala Utišinovi-
ća, Mandušića i junaka
koji vjekovima stajaše u
obrani tih hrvatskih pro-
stora. Oplakivat će Miljev-
čani i sjećati se šesnaes-
torice vitezova, hrvatskih
mladića, što darovaše svo-
je živote u borbama za slo-
bodu miljevačke grude.

Neka im je laka zemlja
za koju se tako spremno
žrtvovaše.

Zahvalni Miljevačani

VAŽNIJI DATUMI PRED NAMA

- 10. svibnja 1998. *prva sv. pričest*
- 21. lipnja 1998. *šesta obljetnica oslobođenja Miljevaca*
- 29. lipnja 1998. *Sv. Petar i Pavao*
- 05. srpnja 1998. *sveta krizma*
- 13. rujna 1998. *Gospa od Milosti*
- 8. studenoga 1998. *Miljevački dan u Zagrebu u crkvi Go-
spe Lurdske, sv. misa počinje u 12.30*

MILJEVAČANI I PRIJATELJI ZA LIST »MILJEVCI«

- 1000 kn *Mirko Lovrić Stojak p. Ante iz Stojaka*
- 300 kn *Meri Vlaić, Zagreb*
- 200 DEM fra *Šime Samac, Visovac*
- 100 DEM fra *Vinko Prlić, Zmijavci*

Sretan Uskrs

želi Vam

PODUZEĆE

Jolly

JBS

*Pozivamo Vas
da nas posjetite
u našim
prodavaonicama
u Drnišu
i Šibeniku*

MILJEVCI

USKRS 98

31

